

ΚΥΘΗΡΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ

ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΠΟΤΑΜΙΩΝ

ΜΙΧΑΗΛ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΤΣΙΤΣΙΛΙΟΣ

Ἀλγεινὴν μέχρι θανάτων μᾶς ἐνεποίησεν αἰσθησὶν ἡ ἀπόλυσις τοῦ ταμίου κ. Ἄρ. Σιδηροπούλου.

Εἶχομεν τρανὰς καὶ προσφάτους ἀποδείξεις ὅτι ὁ ἰσχυρὸς τῆς ἡμέρας πολιτικὸς τῆς ἐπαρχίας μας δὲν ἐκτίμα οὐδὲ φιλίαν οὐδὲ συγγένειαν, ὅτι ἤλιαν ταχέως λησμονεῖ καὶ τοὺς εὐεργέτας του, τοὺς δώσαντας αὐτῷ τὴν ἡν σήμερον κατέχει θέσιν καὶ τοὺς πολυτρόπως αὐτὸν κατὰ διαφόρους περιόδους συνδραμόντας αὐτόν, ὅτι δὲ ἀσπάζεται μόνον τοὺς ὀλίγους εὐτυχῶς ἐκείνους, πρὸς οὓς συμφωνεῖ κατὰ τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐκδίκησιν· δὲν ἐφαντάσθημεν ὅμως ποτὲ ὅτι θὰ τολμήσῃ ὁ φαστὴρ νὰ θίξῃ καὶ αὐτὰ τὰ θεῖα καὶ νὰ θελήσῃ μετὰ τὴν ἐκπόρνευσιν τῆς τε δικαστικῆς καὶ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς παιδείας τῶν νέων, νὰ καταστρέψῃ καὶ τὴν προστάτιδα τῆς νήσου μας, τὴν Μυρτιδιωτίσαν. Δὲν ἐφαντάνθημεν ὅτι θὰ θελήσῃ νὰ καταστρέψῃ καὶ αὐτὴν τὴν θρησκείαν μας, ἥς δυστυχῶς οὐδὲ ἰδεῖν ἔχει. Δὲν ἐφαντάσθημεν ὅτι θὰ καταρρίψῃ εἰς τὸν βόρβορον τὸ ἱερὸν τέμενος, εἰς ὃ μετ' ἐνδομύχου χαρᾶς ἀτενίζουσιν οἱ ἀπανταχοῦ Κυθηριοὶ καὶ αὐτοὶ ἀκόμη, οἱ σχόντες τὴν ἀτυχίαν νὰ γεννηθῶσι καὶ ἀνατραφῶσι μακρὰν τῆς πατρίδος, καὶ πρὸς ὃ κατὰ διαφόρους καιροὺς προσέρχονται πανταχόθεν τῆς γῆς, ἵνα ἐπικαλεσθῶσι τὴν βοήθειαν Αὐτῆς. Δὲν ἐφαντάσθημεν ὅτι θὰ ἐτόλμα νὰ ματαιώσῃ τὰ ὑπὲρ τῆς ἀναστηλώσεως αὐτῆς λαμπρὰ σχέδια καὶ νὰ ἀναγκαιώσῃ τὰς πρὸ πολλοῦ τελουμένας ἐργασίας, ἀπομακρύνων τὸ κύριον αὐτῆς στήριγμα, τὸν ταμίαν κ. Σιδηρόπουλον, ὅστις, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ θάνατος ἀφῆρπασε τὸν ἀείμνηστον ἡγούμενον Ἀγαθάγγελον Καλλιγέρον καὶ ἡ Μονὴ περιήλθεν εἰς τὴν ἐγχείριον περιουσίαν, δὲν ἔπαυε νὰ μεριμνᾷ περὶ αὐτῆς, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τῆς εὐημερίας τοῦ ἰδίου τοῦ οἴκου.

Ὁ κ. Σιδηρόπουλος κοσμούμενος ὑπὸ προτερημάτων σπαταίων ἀληθῶς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου Κυθέρων εἰς περιστάσεις, ὧν ἡ ἀνάμνησις

ἐγείρει τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μας. Προσιτὸς πρὸς πάντας καὶ τοὺς πάντας μεθ' ἀγνοῦ μειδιᾷματος, ὅπερ πάντοτε ἐπὶ τῶν χειλέων φέρει καὶ ὅπερ ἀποδεικνύει φύσιν ἀνεξίκακον, χαίρει τῶν, δὲν ἐβράδυνεν ὁ κ. Σιδηρόπουλος νὰ προσελκύσῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν Κυθηρίων πάντων. Ἡ πρὸς αὐτὸν ὅμως ἀγάπη καὶ ἐκτίμησις τῶν συμπολιτῶν μας ἐκορυφώθη, ὅτε ἀνέλαβε τὴν ἐπιμέλειαν τῆς τῆς μονῆς Μυρτιδιωτίσσης. Ἐκλέξας φιλέργους, τιμίους καὶ εὐσυνειδήτους τῆς νήσου μας ἄνδρας ὡς ἐπιτρόπους ἐπελήρθη τοῦ ἔργου. Ἐπισχευαὶ οὐκ ὀλίγα ἐγένοντο, κελία ὠκοδομήθησαν, πάντα δὲ τὰ ὑπάρχοντα ἐπιδιωρθώθησαν, εἰς ἀθλίαν κατάστασιν ὄντα· ζωγραφικὴ ἐργασία οὐκ ὀλίγη ἐγένετο καὶ ἄλλη δὲ προητοιμάζετο· εἰς δὲ τῶν ἐπιτρόπων ἐσκέπτετο νὰ μεταβῇ εἰς Πειραιᾶ, Ἀθήνας καὶ Σμύρνην, ἵνα, τῇ συνδρομῇ τῶν εὐπορούντων συμπολιτῶν ἡμῶν, ἀγοράσῃ κλινοστρωμνάς, ἐραπλώματα καὶ ὅ,τι ἄλλο ἡ μονὴ ἐστερεῖτο.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ταμίου τὸ πᾶν ἀπώλετο καὶ τὸ ἀνεγειρόμενον οἰκοδόμημα ἐκ θεμελίων καταδαρίζεται. Φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὐρεθῇ ἕτερος Σιδηρόπουλος νὰ φροντίξῃ περὶ τῆς μονῆς μετὰ τοιαύτης αὐταπαρνήσεως καὶ θυσίας, ὥστε νὰ μεταβαίνει εἰς τὴν μονὴν πολλάκις τοῦ μηνὸς καὶ ἐπιθεωρεῖ τὰς ἐργασίας, ἀψήφων καὶ τὰ φύχῃ τοῦ χειμῶνος καὶ τὸν καύσωνα τοῦ καλοκαιρίου· φοβούμεθα, καὶ εἴθε οἱ φόβοι μας νὰ διαψευσθῶσιν, ὅτι οἱ ἐπιτρόποι ἢ θὰ ἀπολυθῶσιν ἢ μὴ δυνάμενοι νὰ συνεργασθῶσι μετὰ τοῦ ἀντικαταστάτου τοῦ κ. Σιδηροπούλου, θὰ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ παραιτηθῶσι καὶ τότε τὸ καύχημα τῆς νήσου, ἡ προστατικὴ καὶ βοηθὸς αὐτῆς θὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας βεβήλους.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ διαπραξὴς τὴν ἱεροσυλίαν ταύτην θὰ φέρῃ ὡς δικαιολόγησιν τὴν ἀπαίτησιν τῶν φίλων του, οὓς μεταχειρίζεται ὡς προπύργιον· ἡμεῖς ὅμως θὰ τῷ εἴπωμεν ὅτι ἄνωθεν τῶν φίλων καὶ δὴ τῶν πολιτικῶν ὑπάρχει ἄλλο τι ἀνώτερον, τὸ ὁποῖον οὗτος ἀγνοεῖ καὶ τὸ ὁποῖον καλεῖται Θεὸς καὶ θρησκεία.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ὁ κωμικοτραγικός ἄνθρωπος δὲν ἠρέσθη εἰς τὸ εὐφρόσυτον ἀκρόαμα, ὅπερ παρέσχεν εἰς τοὺς πανηγυριστὰς τῆς ἀγίας Ἐλέσης τὴν 1ην Αὐγούστου διὰ τῆς περιφήμου ἐκείνης ἐκλογικῆς ὁμιλίας του, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ περιφερόμενος πρὸς ψηφοθηρίαν ἀνὰ τὰ χωρία τοῦ δήμου, προσέχων ὅμως νὰ ἐπισκέπτηται ταῦτα κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἀπουσίας τῶν ἐκλογίων ἢ τῆς παρουσίας τῶν εὐαριθμῶν ἐπιλέκτων τοῦ γνωστοῦ κόμματος, τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῶν ὁποίων ἔχει ἐξησφαλισμένην ἐκ τῶν προτέρων αὐτοθαυμαζόμενος ἐν ταῖς διηγήσεσι τῶν περασμένων μεγαλειῶν τοῦ εἰρηνοδικαιακοῦ βίου του. Οὕτως ἐπισκέφθη μέχρι σήμερον τὸ ἄγριον καὶ ὑπερήφανον Μυλοπόταμον—τοὺς ἀραιοὺς Ἀρείους—καὶ τὰ ὑψηλὰ Φράτσια, πειρόμενος νὰ πείσῃ τοὺς μὴ πειθόμενους δημότας, ὅτι ὁ δῆμος ἀπώλετο, καὶ ἀντὶ τῆς εὐλογίας τοῦ δήμου Ποταμίων ἡμεῖς θὰ ἔχωμεν ἐξ ἀπαντος ἐπιδημίαν πανώλους, ἂν αὐτὸς δὲν ἐκλεγῇ δήμαρχος, ἐκτὸς τῆς ληστείας καὶ τῶν ἄλλων μυρίων κακῶν, ἅτινα πρὸ τετραετίας λυμαίνονται ἀνενοχλῆτως τὸν δῆμον!

Εἶνε ἀληθῶς ἀνεξάντλητος ὁ κ. Σιμητέκολος περὶ τὰ πρὸς ἄγραν ψήφων ἐκλογικὰ τεχνάσματα, καὶ πολλοὶ φρονοῦσιν ὅτι, ἂν δὲν κατέστρεφε τὴν θέσιν του ἀντιθέτως πρὸς τὸ αἶσθημα καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δήμου πολιτευθεὶς πρὸ καιροῦ, καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν, ἔως δὲν θὰ ἦτο ὅσον ἤδη εἶνε ἀκίνδυνος παρὰ πᾶσαν τὴν πανθομολογουμένην ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίαν ὑπεροχὴν τοῦ ἀντιπάλου του ἀξιολόγου ἀνδρὸς τοῦ ἱατροῦ κ. Νικηφοράκη.

Ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ θεάτρου σπανίζουν, ὡς γνωστόν, οἱ δυνάμενοι νὰ ὑποδύωνται τραγικὰ ἐν ταῦτῃ καὶ κωμικὰ πρόσωπα καὶ πληρώνονται πολὺ ἀκριβᾶ. Ὁ κ. Σιμητέκολος ὡς πολιτευόμενος μᾶς ἐνθυμίζει τοιοῦτου εἶδους ἡθοιοὶν καὶ διὰ τοῦτο λέγομεν ἐν ἀρχῇ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε κωμικοτραγικός ἀλλὰ καὶ ἀνεξάντλητος ἐν τῇ ποικίλῃ τῆς παραστάσεως. Ὅταν ἐμφανίζεται πρὸ τῆς ἐκλογικῆς σκηνῆς ἄλλους ἀσπάζεται τρυφερῶς—ἀκοντας ἰννοεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ—ἄλλους θωπεύει ὑπολαμβάνων αὐτοὺς φίλους καίπερ γινώσκων ὅτι εἶνε πολιτικοὶ τοῦ ἐχθροῦ, πρὸς ἄλλους χαριεντίζεται, ἄλλους ἀπειλεῖ διὰ τρομακτικῶν χειρονομιῶν, εἰς ἄλλους ὑπενθυμίζει συμπεθερῶν τῶν προγόνων του καὶ δεσμοὺς λησμονηθείσης συγγενείας, ἄλλων ἀναπολεῖ ὅτι ἔσωσε τὴν περιουσίαν δι' ἐνὸς δικολαβικοῦ του πυροτεχνήματος, καὶ πάντας προσβλέπει εὐελπὶς ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ κατανοήσωσιν, ὅτι, μόνον ὅτι οὐδεὶς ἐπροφύτευσε τὴν ἐν τῇ πολιτικῇ κόσμῳ ἐμφάνισίν του, αὐτὸς εἶνε ὁ Μεσσίας, ὅστις προωρίσθη ἄνωθεν νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν θέσιν του ἵνα σώσῃ τὸν δῆμον!

Εἰς Φράτσια εἶχεν ἰδιόζουσαν ὄψιν ἡ ἐμφάνισίς του. Πεισθεὶς φαίνεται ὅτι αἱ ἀλλαχοῦ ἐκτοξευθεῖσαι βόμβαι του περὶ τῆς ἀγορᾶς τοῦ δημαρχικοῦ καταστήματος δὲν ἔφερον τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, ἥλλαξεν ὕψος, καὶ ὡς ἄλλος Γράκχος Ῥωμαῖος ἐτόνισε τὴν χορδὴν τῆς δημαγωγίας εἰς τὴν διαπάσων. Ὑπενθυμίσας τὴν χωρικὴν του καταγωγὴν καὶ τὰ ἐκ ταύτης πλεονεκτήματά του διεβεβαίωσε τοὺς ἀκροατάς, ὅτι τὸ «κρεβάτι του θὰ εἶνε κρεβάτι των»—καὶ ἀντιστρόφως ἐννοεῖται—«τὸ σπῆτί του σπῆτί των»—καὶ ὅτι δὲν θὰ τρέχωσιν ἐκεῖνοι πρὸς αὐτὸν περιμένοντες ὥρας ἵνα τὸν ἴδωσιν, ἀλλ' αὐτὸς πρὸς ἐκείνους—πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν χάριν καὶ τοῦ τελευταίου δημότου. Ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχεν, ὑπο-

θέτομεν, ἐκλέξας τὰ Φράτσια διὰ τὰ νέα ταῦτα ἐπιχειρήματα, διότι ἐκεῖ ὑπάρχουν πρὸ ἑκατὸν καὶ πλέον ἐτῶν αἱ εἰκίαι καὶ ἡ ἄλλη ἀκίνητος ἰδιοκτησία τῆς οἰκογενείας τοῦ βουλευτοῦ κ. Στάη (ὃν ἔσως ὑπηνίσσετο ὁ δημαγωγός), ἥτις ἐπὶ μῆνας διατρίβουσα ἄλλοτε τὸ θέρος εἰς Φράτσια ἔζησεν ἐν εἰλικρινεῖ πρὸς τοὺς χωρικοὺς ἀγάπῃ, ἀδελφικῶς συναναστρεφόμενην αὐτούς, καὶ παρέχουσα πρὸς τούτους συμβουλὴν καὶ βοήθειαν. Οὐδέποτε Φρατσιώτης ἐνήχθη εἰς τὸ δικαστήριον ὑπὸ τῆς οἰκογενείας Στάη, ἀλλ' ὁ κ. Σιμητέκολος δὲν ἐδίστασε στενοῦ συγγενοῦς του νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν διὰ ζημίαν ὀλίγων λεπτῶν.

Εὐτυχῶς παρήλθεν ἀνεπιστρεπτὴ ἡ ἐποχὴ τῶν τοιούτων δημαγωγικῶν κόλπων. Μετὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου ἀποκατάστασιν, ἥτοι ἀπὸ τῆς ἐνώσεως, ἐξέλειπον πλέον οἱ λόγοι δι' ὧν ἠδύναντο, μετ' ἐπιτυχίας, νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὸν λαὸ οἱ πολιτευόμενοι. Σήμερον ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνάπτυξις εἶνε ἀπεριόριστος· ὑπ᾿ ἄλληλοι παντὸς εἶδους, ἀξιωματικοί, ἱατροὶ καὶ δικηγόροι εὐρίσκονται μεταξὺ πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων, καὶ ἡ προαγωγὴ εἶνε τὸ βραβεῖον μόνον τοῦ ἱκανοῦ καὶ ἐντίμου. Ἄς ἀφήσῃ λοιπὸν ὁ κ. Σιμητέκολος τὰ πεπαλαιωμένα καὶ ἀνωφελῆ πλέον ἐπιχειρήματα καὶ ἀστρέψῃ τὴν προσοχὴν του ὅπου καὶ ὁ λαός, ἂν θέλῃ ἐν τῇ μέλλοντι κατὰ νὰ κάμῃ, διότι ὡς εἶπεν ὁ Βήκοντφιλδ περὶ τῆς Ἑλλάδος «ὁ ἄνθρωπος ἔχει μέλλον, ἀλλ' ὁ λαός θέλει ἀληθείας καὶ πράγματα».

Ποῖα δὲ εἶνε τὰ πράγματα καὶ τίνες οἱ τίτλοι, δι' ὧν ὁ κ. Σιμητέκολος ἐπιμόνως ζητεῖ νὰ ὑποσκελίσῃ τὸν ἀντίπαλόν του; Μήπως οἱ κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν αἵματηροὶ ἀγῶνές του, ὅπως ἀποτύχη ὁ ὑποψήριος τοῦ δήμου Κυθηρίων λαοφίλητος βουλευτὴς κ. Σ. Στάης; Ἡ αἱ κατὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας εἰς Φάτσαδίκαι καὶ ἀλλαχοῦ λόγοι του, ἦν ἀφοῦ ἐχαρρακτήρισεν ὡς δεσμὸν θηριώδη, ἐνηγκαλίσθαι κατόπιν καὶ ἐγαλούχησεν ὡς ἴδιον τέκνον, εὐθύς ὡς κατῶρθωσι νὰ φέρῃ φίλον τοῦ ἀστυνόμου, ὅτε μετεβλήθη ἡ ἐν Λειβαδίῃ αὐλή του εἰς ἀστυνομικὸν σταθμὸν, ὅπου ἤχθησαν καὶ ἐδάρησαν οἱ συγχωριανοὶ τοῦ Βρετὸς καὶ Διμακάκης; Ἡ μήπως ἡ μέχρι' ἐξοντώσεως δικαστικὴ καταδίωξις παντὸς πολιτικοῦ τοῦ ἐχθροῦ, σύστημα, ὅπερ τὸν ὤθησεν εἰς τὴν ἐξευτελιστικὴν ἀνάγκην νὰ ἐγκαταλείψῃ πρὸς στιγμὴν τὰς τόσας περγαμηνὰς του καὶ γραφεὺς τῆς ἀστυνομίας γενόμενος νὰ γράψῃ ἰδίᾳ χειρὶ κλητήρια θεσπίσματα διὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 20ῆς Ἰουλίου; Καὶ εἰς τὴν ἐπὶ πλαστόν τι (!) μῆνυσιν πτωχοῦ οἰκογενειάρχου τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Μ. Πετροχείλου ὑποπεσόντος εἰς γραφικὴν ἀπροσεξίαν, περὶ τῆς τιμιότητος τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει ἀντίθετος γνώμη εἰς ὅλον τὸν τόπον συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἰδικῆς του; Τοιοῦτοι εἶνε τῶρες καὶ οἱ λοιποὶ τίτλοι του, οὓς παραλείπομεν χάριν καὶ τῶ ἀναγνωστῶν καὶ αὐτοῦ. Δὲν πιστεύομεν ὅτι σοβαρῶς ἰσχυρίζεται ὁ κ. Σιμητέκολος, ὅτι ἡ ἰδιότης τοῦ πρῶην εἰρηνοδίκου (χωρὶς νὰ ἀμφισβητήσωμεν ποσῶς τὴν ἀδόκιμον ἐξάσκησιν τῶν εἰρηνοδικακῶν καθηκόντων του) εἶναι τίτλος ἀπρόσβλητος ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας του.

Σοβαρώτερον μᾶς φαίνεται τὸ διαδοθὲν—πρὸς ὃ ἡμεῖς οὐ δὲν ἤττον ἀνεπιφυλάκτως δυσπιστοῦμεν—ὅτι εἰπέ που περ τοῦ κ. Μ. Νικηφοράκη, ἵνα πείσῃ εὐπιστον ἐκλογέα περὶ τοῦ ματαίου τῆς λευκῆς ψήφου του, νὰ μὴ τὸν ψηφίσῃ, διότι καὶ ἂν ἐπιτύχῃ ἡ ἐκλογὴ του θὰ ἀκυρωθῇ ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς εὐσαρκίας του! Μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς πανηγυρικῆς ἐκλογῆς τοῦ βουλευτοῦ κ. Στάη, οὐδὲν, βλέπετε, εἶνε ἀπίστευτον

Ὁ λαός, εἰπομεν, θέλει ἀληθείας καὶ πράγματα. Ἀλήθεια δὲ ἀνεπίδεκτος ἀντιρρήσεως εἶνε ὅτι ὁ κ. Νικηφοράκης διεχειρίσθη τὴν δημοτ. ἀρχὴν κατὰ τὸν διαρρευσάντα ἤδη τῆς δημορχίας αὐτοῦ χρόνον μετὰ παραδειγματικῆς εὐλαθείας καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν δῆμον, ἀκολουθήσας ἀπαρεγκλίτως τὸ παράδειγμα τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου του Ν. Στᾶν. Κατὰ τὴν μέλλουσαν δημορχίαν του πέπεισμαι, ὅτι ὁ κ. Νικηφοράκης ἀφοῦ ἤδη, διὰ τοῦ συνετοῦ μέτρου τῆς ἀγορᾶς τοῦ δημορχικοῦ καταστήματος θὰ οἰκονομῇ ὁ δῆμος τὰ ἐνοίκια τοῦ δημορχείου, τοῦ εἰρηνοδικείου καὶ τῆς ἀστυνομίας, ἅτινα ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου θὰ τῷ ἐπιβληθῶσι, θέλει ἀσχοληθῇ εἰς τὴν θεραπείαν ἄλλων ἀναγκῶν τοῦ δήμου συναρῶν ἔχων τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀναμφερήστως θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐπίτης ἐκλεκτοὺς συνδημότας, ἐκ' ἀγαθῶ τοῦ δήμου.

Δικ—ἰδκος

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΟΤΑΜΙΩΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΤΣΙΤΣΙΛΙΟΥ ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΜΑΤΟΧΥΣΙΑ !

Ἐν τινι ἐμπορικῷ τοῦ χωρίου Μητάτα εὗρομεν τοιχοκολλημένον ἐν εἰδὲι ἀστυνομικῆς διατάξεως τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ υποψηφίου δημάρχου κ. Παναγιώτου Τσιτσίλιου ὅπερ ἀναδημοσιεύομεν διὰ τὴν Σπαρτιατικὴν βραχυλογίαν του, ἐν ταύτῳ δὲ ἵνα λάβωσιν αὐτοῦ γνῶσιν οἱ ἐν τῇ ξένῃ συνδημῶται του.

Ἀγαπητοὶ Συνδημόται !

Ἀπεφάσισα νὰ κατέλθω εἰς τὸν δημοτικὸν ἀγῶνα καὶ ζητήσω παρ' ὑμῶν τὴν ψῆφον ὡς δήμαρχος, ἐὰν μὲ θεωρῆται ἄξιον καὶ τοιοῦτον. Ἐπραξα δὲ τοῦτο διότι πολλοὶ ἐξ ὑμῶν μὲ παρεκίνησαν θεωροῦντες τὸ ἀναπόφευκτον τῆς περιστάσεως ἣν ἡμεῖς γνωρίζετε.

Συνιστῶ ὑμῖν ὅτι θὰ τηρήσω ἐπαξίως τὸν ὅρκον μου καὶ θέλω φροντίσει πάσαις δυνάμεσι θυσιάζων καὶ τὴν τελευταίαν βανίδα τοῦ αἵματός μου καὶ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πατρίδος.

Ποταμός 26 Ἀπριλίου 1895

Ὁ υποψήφ. δήμαρχος

Π. Τσιτσίλιος Ἀρῶνης

Ὁ κ. Π. Τσιτσίλιος, ἀντὶ τοῦ καθιερωθέντος ἀπὸ τινος ἐκλογικοῦ συστήματος τῆς διαφωτίσεως τῶν ἐκλογέων δι' ὑπαίθριων λόγων, προϋτίμησε τὸ ἔγγραφον πολιτικὸν πρόγραμμα κατὰ τὸ γνωστὸν λόγιον scripta manent.

Ἄλλ' ἡ τελευταία παράγραφος εἶνε ἀξία λόγου, οὐ μόνον διότι ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ὅρκου τῆς ὑπηρεσίας, ὃν φαντάζεται ὅτι ὤμοσεν ἀπὸ τοῦδε, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ μέλλων δήμαρχος ἐξοφᾶται ὑπ' ὅσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων μέτρων νὰ προβῇ εἰς γενικὴν αἱματοχυσίαν ! Παρήγορον μόνον εἶνε ὅτι σκοπεῖ τοῦλάχιστον ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ του, σκοπῶν νὰ μὴ φεισθῇ οὔτε τῆς τελευταίας βανίδος τοῦ αἵματός του κατὰ τὴν διδομένην ὑπόσχεσιν.

Πολλοὶ τῶν συνδημῶν του ἀνησύχησαν εὐλόγως ὑποθέσαντες, ὅτι ὁ νέος υποψήφιος ἐμφορεῖται τῷ ὄντι ὑπὸ αἰμοχαρῶν προθέσεων. Ἄλλ' οἱ γνωρίζοντες τὸν μελίχιον καὶ ἀληθῶς πατριωτικὸν χαρακτήρα τοὺς βεβαιοῦσιν ὅτι τὸ λάθος ἔγκειται

εἰς τὴν ἔκφρασιν, εἰς ἣν δὲν ἐπέστησε τὴν προσοχὴν ὁ γραμματεὺς τοῦ μέλλοντος δημάρχου, καὶ προτρέπουσι πάντας νὰ προσέλθωσιν ἀφόδως εἰς τὰς κάλπας, ὡς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ συμβῇ, εὐχόμενοι μὲν καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸν κύριον υποψήφιον, συνιστῶντες ὅμως αὐτῷ μεζύνα προσοχὴν ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὴν ἐκδοσὶν ἐγγράφων κοινῆς χρήσεως.

Εἰς ἀναγνώστης

ΚΥΘΗΡΑΙΚΑ

Ὁ κ. Σκουλούδης
εἰς Λειβάδιον.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν τὸ ἀπόγευμα μετέβησαν ἐφιπποὶ ὁ κ. Σκουλούδης μετὰ τοῦ κ. Στᾶν εἰς Λειβάδιον. Τὸ γραφικὸν τοπίον τοῦ Λειβαδίου καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς γέφυρα ἤρσαν πολὺ τῷ κ. Σκουλούδῃ.

Μετὰ μικρὸν περίπατον ἐπισκέφθησαν κατ' οἶκον τὸν κ. Β. Καλλιγέρον, πρῶτον δημάρχον, τοῦ ὁποῦ ἡ διακεκριμένη δέσποινα πολλὰς τῷ κ. Σκουλούδῃ ἐπεδαψίλευσε φιλοφρονήσεις ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ τιμῇ τῆς ἐπισκέψεως.

Οἱ Λειβαδίται εἶχον μάθει τὴν εἰς Λειβάδιον μετὰβασιν τοῦ κ. Σκουλούδῃ καὶ ἀνέμενον ἐν σώματι νὰ δεξιωθῶσι τὸν ἐγκριτὸν ξένον, ἀλλ' ὁ κ. Στᾶς παρεκάλεσεν αὐτοὺς ν' ἀναβάλωσι τὴν δεξίωσιν αὐτῶν δι' ἄλλην καταλληλοτέραν εὐκαιρίαν.

Ὁ κ. Νικηφοράκης
εἰς Μυλοπόταμον.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ὁ ὑποψήφιος δήμαρχος κ. Μ. Νικηφοράκης, μετὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Στᾶν καὶ τοῦ ἱατροῦ Στεφάνου Νικηφοράκη, ἐπισκέφθησαν τὸ Μυλοπόταμον, ἐνθα οἱ εἰλικρινεῖς καὶ σταθεροὶ αὐτῶν φίλοι τοὺς ὑπεδέχθησαν ἐν ἀκρατήτῃ ἐνθουσιασμῷ ἐν μέσῳ πυροβολισμῶν καὶ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Νικηφοράκη.

Οἱ φιλόξενοι Μυλοποταμίται περεκάλεσαν θερμῶς τὸν κ. Στᾶν νὰ μεσιτεύσῃ ἵνα ὁ κ. Σκουλούδης ἐπισκεφθῇ τὸ περημισμένον αὐτὸ χωρίον.

— Ἐδημοσιεύθη χθὲς ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως», ὁ διορισμὸς τοῦ τηλεγραφετοῦ κ. Ἐμμ. Κοκολάκη ὡς διευθυντοῦ τοῦ ταχ. καὶ τηλ. γραφείου Αἰγίνης, τῆς ἀνθοστεφοῦς ταύτης νήσου, τῆς μιᾶς ὥρας τοῦ Πειραιῶς ἀπεχούσης καὶ ἰδιαιτέρως πατρίδος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν κ. Σμόλενιτις.

Συγχαίρομεν τὸν κ. Κοκολάκην διὰ τὴν εὐτυχίαν του ταύτην, τὴν δικαίαν ἄλλως, ζηλούμεν δὲ τοὺς Αἰγινήτας διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοιοῦτου χρηστοῦ καὶ ἐναρέτου ὑπαλλήλου. Ἀφοῦ οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπαρχίας μας δὲν τὸν ἠθέλησαν εἰς τὴν πατρίδα μας, τὸν ἐναγκαλίζεται ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἐκτιμῶν τὰς πολλὰς τοῦ κ. Κοκολάκη ἀρετάς.

Ο ΑΓΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΟΤΑΜΙΩΝ

II

Διὰ τῆς ἐκλογῆς κακῶν δημοτικῶν ἀρχόντων οἱ δῆμοι, πάντες σχεδόν, ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χεῖρον ὁσημέραι βαίνοντες ἐρημιοῦνται, παραλύουσιν, ἐξαχρειοῦνται, γίνονται ἐστία ἐγκλημάτων, ἀδικημάτων, καταπίψεων καὶ ἀγρίων παθῶν. Μετεβλήθησαν πολλαχοῦ εἰς προσωπικὰ ἢ οἰκογενειακά νομήματα, οἱ δὲ δήμαρχοι ἀνεδέχθησαν ὄργανα ἀσυνειδήτου φαντασμοῦ, τύραννοι δὲ καὶ ὀλετήρες τῶν δημοτῶν. Κακουργοῦσι κατὰ τῶν ἀντιπάλων, τοὺς ὁποῖους θέτουσιν ἐκτὸς νόμων καὶ πρωτοδικῶν δικαιοματιῶν, καὶ συγκακουργοῦσι μετὰ τῶν φίλων, τοὺς ὁποῖους ἐναντίον τῶν νόμων καὶ τῆς τάξεως προστατεύουσιν εἰς καταχρήσεις καὶ ἐγκλήματα. Περὶ δημοτικῶν συμφερόντων οὐδὲν πρᾶγματι φροντίζουσι, νέμονται μό-

νον τὰς προσόδους τῶν δήμων, κλέπτοντες καὶ καταχρώμενοι. Αἱ ἐξαίρεσεις εἶναι σπάνιαι, ὀφείλονται δὲ ὅχι εἰς ἄλλο, ἀλλ' εἰς τὰς προσωπικὰς δημάρχων τινῶν ἀρετὰς οἷον τοῦ κ. Γρηγορίου Τσιτσιλίου. Τοῦτου δὲ ἕνεκα, ὑπέβλησαν τινες τὴν ἐξαχρείωσιν, ἐξηράνισαν πᾶν πνεῦμα μερίμνης ὑπὲρ τῶν κοινοτικῶν συμφερόντων παρὰ τοῖς ἡμετέροις χωρικοῖς καὶ κατέστρεψαν ἐντελῶς τὰ χωρία τοῦ δήμου, περὶ ὧν οὐδεὶς μεριμνᾷ. Οἱ δημάρχοι, ἐκόντες ἄκοντες, δουλεύουσιν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τὰ κόμματα, γίνονται ὄργανα τῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἰσχυρῶν κομματάρχων, ὑπηρετοῦντες κακοήθως τοὺς ὁπαδούς των καὶ τὰ ἴδια συμφέροντα, ἀδιαφοροῦντες δὲ ἐντελῶς πρὸς τὰ κοινὰ συμφέροντα τῶν δημοτῶν.

Εὐτυχῶς ὁμως ὁ κ. Γρηγόριος Τσιτσιλίου καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς παρελθούσης περιόδου ἔδειξε σημεῖα ἀνεξαρτησίας τιμῆσαντα αὐτόν· δὲν ὑπέκυψεν εἰς τοὺς κομματάρχας οὐδὲ εἰς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ἐξηκολούθει τὸ ἔργον αὐτοῦ μεριμνῶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν δημοτῶν του καὶ τοῦ δήμου του. Τὸ τοιοῦτον, ὡς εἰκόσ, ἐξήγειρε κατ' αὐτοῦ τὸ μῖτος ἐνίων κομματάρχικων καὶ ἀπεφάσισαν τὴν διὰ πάσης θυσίας ἐξόντωσιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ χρηστοῦ δημάρχου, τοῦ πονοῦντος καὶ μεριμνῶντος διηκεῖως οὐχὶ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τούτων (τῶν κομματάρχικων), ἀλλ' ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου καὶ τῶν δημοτῶν του, καὶ ἀνεκλήρυσαν ἴδιον ὑποψήριον, ἵνα κορέσῃ τὰς ὀρέξεις των καὶ πληρώσῃ τὰ θυλακία των.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποδείξωμεν ἡμεῖς τὸ συμφέρον τῶν δημοτῶν Ποταμοῦ ποῖον εἶναι, διότι τὸ γνωρίζουν πάντες· ἐκ δημοσιογραφικοῦ ὁμως καθήκοντος ὁρμώμενοι νομίζομεν ὅτι μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ συγκρίνωμεν τὸ παρελθὸν πρὸς τὸ παρόν, ἵνα ἐκ τῆς τοιαύτης συγκρίσεως εὐρωμεν τὸ ἐξαγόμενον τοῦ μέλλοντος.

Οἱ κοπτόμενοι σήμερον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου τῶν δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν παρουσιάθησαν μὲ τοιοῦτον πρόγραμμα «*ἡμεῖς ὑπὲρ τοῦ δήμου μας φροντίζομεν, τὸν δῆμόν μας βρὲ παιδιὰ νὰ κυττάξωμεν*», λέγουν «*εἰς πᾶσαν ἐκλογὴν, ἡμεῖς ἂν ἐλθώμεν θὰ κάμωμεν ἐξέλεξιν*» (διὰ νὰ ἴδουν οἱ ἄνθρωποι τίνι τρόπῳ θὰ εἰσέλθουν πλείοντα ἐν τοῖς θυλακίοις των)· θὰ φροντίσωμεν νὰ κάμωμεν τὸν δῆμον ὅπως πρέπει!! «*Εγένετο βλέπετε καὶ τοῦτο συμβῆναι νὰ ἐμφανίζωνται εἰς πᾶσαν νέαν ἐκλογὴν ὑποψήριον δι' αἰρετὰ ἀξιώματα ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ σωτήρος!* Κατάρθωσεν ὁμολογουμένως ἡ εὐφυΐα τοῦ γνωστοῦ μεγαλεμπόρου ἐν Ποταμῷ νὰ διακωμωδῇ πᾶσαν ὥραίαν ἰδέαν καὶ πᾶσαν εὐγενὴ πρόθεσιν. Οὕτως ἀνεπετάσθη καὶ πάλιν, διότι τὸ παρελθὸν εἰς λήθην κατ' αὐτόν, ἡ σημαία τῆς σωτηρίας (!) τοῦ δήμου καὶ φέρεται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ παρ' ἀνθρώπων μὴ ἔχόντων σαφὴ τὴν ἐννοίαν τῆς... καὶ κατὰ μείζονα λόγον τῆς σωτηρίας τοῦ δήμου, ἐνῶ πανθ' ὅσα ὑπέστη καὶ ὑφίσταται εὐθύνουσιν αὐτοὺς καὶ μόνοις.

Μὴ δὲν ἔχομεν παράδειγμα τὸ παρελθόν; μὴ δὲν ἔχομεν παράδειγμα τοὺς διατελέσαντας Δημάρχους ἀειμνήστον Ἀντώνιον Ζαχαρινίην, τὸν διαπρεπῆ πολιτευτὴν Κοσμᾶν Πανᾶρετον καὶ αὐτὸν τὸν Γρηγόριον Τσιτσιλίου; Αὐτοὶ εἶναι οἱ καθ' ἑαυτοὺς τοῦ δήμου ἀνκτρέχοντες εἰς τὸ παρελθὸν εὐρίσκομεν, ὅτι μόλις ἐξέλιπεν ὁ ἀρετὸς αὐτοὺς δημάρχος ἐπιζητήσαν νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τὸν σβέρο τοῦ δήμου τὸν ἑαυτὸν των, ἀλλ' ὁ λαὸς τοῦ δήμου ἔρχεται καὶ λέγει αὐτοῖς ΟΧΙ! ἄξιος εἶναι ὁ Ἀντώνιος Ζαχαρινίης. Κατ' ἀνάγκην τότε οἱ ἄνθρωποι συντάσσονται μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ μόλις βλέπουν ὅτι δὲν γίνεται ὄργανόν των ἐπιτίθενται κατ' αὐτοῦ καὶ ἀρχίζουν πάλιν «*ὁ δῆμος μας*» καὶ οἱ κόγχυλοι προβάλλουν τὴν κεφαλὴν των ἵνα δείξωσιν αὐτὴν ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ λαὸς λέγει πρὸς αὐτοὺς ΟΧΙ! καὶ ἀναδεικνύει τὸν μόνον ὑποψήριον κ. Κοσμᾶν Πανᾶρετον. «*Εἰς τοῦτον πλέον εἶχον τὰς ἐλπίδας των, καὶ ἀμέσως τὸν ἐνηγκαλίσθησαν πολλὰ προσδοκῶντες· ἀλλ' ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ὁ μωρὸς περιπετείας ὑποστάς οὐχὶ διὰ νὰ θηταυρίσῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀφήσῃ ἐνδοξὸν ὄνομα ὡς μόνον κληρονομίαν εἰς τὰ τέκνα του τοὺς ἀπελάττει. Ἀμέσως τότε οἱ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι ὡμοῦσαν μῖτος ἀδιάλλακτον ἐναντίον ἀνθρώπου, ὅστις διὰ τῆς ἱκανότητός του, τῆς εὐτολμίας του, μὲ θυσίαν τῆς περι-*

ουσίας καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του τὰ μέγιστα συνετέλεσεν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου. Καὶ τὸν ἐθεώρησαν ἀνίκανον καὶ ἤρχιζαν ψιθυρίζοντες καὶ πάλιν «*τὸν δῆμόν μας*» (ἡ ἐννοία τῆς λέξεως ταύτης εἶναι γνωστὴ μόνον εἰς αὐτοὺς) καὶ ἀπεφάσισαν καὶ πάλιν διὰ τετάρτην φορὰν νὰ ὑποδείξουν καὶ νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τὸν λαὸν αὐτοὶ ἑαυτοὺς· ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ λαὸς ἀντέταξε ἐν ΟΧΙ! καὶ ἀνέδειξε πανηγυρικῶς δημάρχον τοῦ τὸν κ. Γρηγόριον Τσιτσιλίου, καθ' οὗ ἤδη ἡ ἐπίθεσις ἀπὸ μέρους τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων λεγόντων ἐρρέτω εἰς κόρακα ἡ ἀξία του, ἡ τιμιότης του, ἡ μερίμνα καὶ φροντίς του ὑπὲρ τοῦ δήμου καὶ τῶν δημοτῶν του. Τί πρὸς ἡμᾶς ὅτι ἐξ ἰδίων ἐδαπάνησεν ἵνα καταστήσῃ τὰς ὁδοὺς βελάς; Τί πρὸς ἡμᾶς ὅτι φροντίζει περὶ λιμένος, σχολείων καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ δήμου; Δι' ἡμᾶς πάντα ταῦτα εἶναι ἔωλα ἀφ' οὗ δὲν μεριμνᾷ καὶ περὶ τοῦ ὁσημέραι, *κρίμασεν οἷς οἶδε Ἄχιος*, ἀξανομένου βαλαντίου μας καὶ δὲν ὑπακούει ἡμῖν νὰ γίνῃ δοῦλος πιστὸς τῶν θελήσεων καὶ τῶν ὀρεξεῶν μας. Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικον οἱ ἄνθρωποι νὰ καταπολεμῶσι τὸν κ. Γρηγόριον Τσιτσιλίου ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἐπιτυχάνοντος τούτου ἀπώλετο τοῦ θυλακίου αὐτῶν καὶ ἡ ἐξ εἰκοσι καὶ τεσσάρων χιλ. δραχμῶν 24,000 δωρεὰ τοῦ ἀειμνήστου Φιλοῦτου· ἐπιτυχάνοντος τοῦ Γρηγορίου Τσιτσιλίου δὲν θὰ δυνηθῶν νὰ ρίψουν τὴν διαθήκην καὶ ἐπομένως δὲν θὰ ὑπειτέλθουν εἰς τὰ θυλακία των αἱ 24,000 δραχμαί, διότι ὁ διαθέτης λέγει ἐν τῇ διαθήκῃ του, ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν, «*ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου νὰ ἀνεγερθῇ Ἑλληνικὸν σχολεῖον εἰς τὸ ἐν Κυθήροις χωρίον*» τῆς γεννητέως μου Ἀρωνιάδικα, μὲ τοὺς τόκους δὲ τὰ ὑπολειπόμενα ποσὰ νὰ πληρώνωνται οἱ διδάσκαλοι». Ἐπομένως ὁ Γρηγόριος Τσιτσιλίου θὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης, ὅπερ ἀτύμωρον τοῖς κληρονόμοις τοῦ διαθέτου, καὶ διὰ τοῦτο ἀπεφάσισαν τὴν διὰ πάσης θυσίας κατὰκτησιν τοῦ δήμου ἐκστρατεύσαντες μάλιστα καὶ μέχρι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐπιζητοῦντες ἀναιδῶς τὰς ψήφους τῶν συνδημοτῶν των· καὶ δὲν γνωρίζομεν μάλιστα, ἂν θὰ ἐκστρατεύσουν καὶ μέχρι Σμύρνης ἔνθα ὁ τόπος τῆς προαγωγῆς τοῦ ὑποψηφίου του, καὶ ἔνθα τὸν ἐξαπέστειλεν ὁ ἄλλοτε ἐπιζήτων νὰ γείνη μοναχός.

Ὑπὸ τοιούτους ἄρχοντας (διότι πολλοὶ θὰ εἶναι οἱ ἄρχοντες καὶ κυριοὶ σου ἐὰν δὲν ἀναδειχθῇ δημάρχος ὁ κ. Γρηγόριος Τσιτσιλίου), λαὸς τοῦ δήμου Ποταμίων, περιμένεις ἄρτον, μόρφωσιν καὶ πρόοδον καὶ δὲν φωνάζεις, οὐδὲ διαμαρτύρεσαι;

Λαὸς τοῦ δήμου Ποταμίων! Μὴ ἐξέταξε τὰς πομπώδεις φράσεις αὐτῶν καὶ μὴ βλέπε εἰς τοὺς κολακευτικούς λόγους αὐτῶν. οὐδὲ εἰς τὰς χειραψίας των, διότι οἱ μὲν λόγοι των εἶναι δηλητηρία καὶ δὲ χειραψίαι των τὸ μέσον τῆς δηλητηρίασεως. Μὴ βλέπε εἰς τὰ δάκρυα αὐτῶν, διότι εἶναι δάκρυα ὑαίνης καὶ μὴ πίστευε εἰς τὰς συγκινήσεις προσπεποιημένου ἐνδεδυμένου αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ δήμου διότι εἶναι κροκόδειλοι κλαίοντες. Τὴν καρδίαν αὐτῶν ψυχολογήστε, τὴν καρδίαν γὰρ τῶν πονηρῶν, ψυχολογοῦν οἱ σοφοὶ τὴν καρδίαν. Ψυχολογήστε ἐπὶ τῶν πονηρῶν ἢ τῶν ἀλλοπροσάλλων πολιτικῶν καὶ μὴ ῥίπτε ἀπερισκέπτως τὴν ψήφόν σου, ἥτις στοιχίζει τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν εὐημερίαν σου, τὴν ζωὴν καὶ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων σου· ἔσο εἰς τὸ μέλλον ψυχολόγος, καὶ σκεπτικὸς καὶ ὑποστήριζε τοὺς ἀγαπώντας τὴν πατρίδα σου· μὴ ζητεῖ δὲ τὸ ἰδιωτικόν σου συμφέρον, ἀλλὰ τὸ δημόσιον ψηφοφορῶν· ἔχε δὲ ὑπ' ὄψιν σου ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀντὶ νὰ ἀγάγῃ τὸν διοικηθησόμενον παρ' αὐτῶν δῆμον εἰς λιμένα σωτηρίας, θέλουν ἐξωθήσῃ καὶ καταρρίψῃ εἰς ὑφάλους καὶ σκοπέλους ἀνυπερβλήτους, ἐξ ὧν δὲν θὰ περισωθῇ ἀβλαβεῖς οὐδὲ αὐτοὶ οὐδὲ οἱ ὁπαδοὶ αὐτῶν οὐδέ, ὅπερ τὸ χεῖριστον, ὁ δῆμος, ὅστις θὰ εἴχῃ τὴν ἀτυχίαν νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν πηδαλιούχησιν ἀναξίου Κυβερνήτου, *Λαὸς τοῦ δήμου Ποταμίων!*

Ἄν ἐκλέξῃς καὶ αὐτὸς δημάρχον τὸν χρηστὸν καὶ ἐπιμελῆ καὶ κηδόμενον τῶν δημοτικῶν συμφερόντων κ. Γρηγόριον Τσιτσιλίου, εὐγνωμόνως θέλομεν ἀναμνησθῆσθαι τῶν ἐκλογέων τοῦ δήμου Ποταμίων, διότι ὁ δῆμος ἐσώθη. Ἄν ὁμως ἄλλως πράξῃς ἢ εὐθύνῃ θέλῃ βαρύνῃ πλήρως καὶ ἀκεραία ἐπὶ σὲ (τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ 1895) διότι διέθεσας πρὸς ἄλλον τὴν ψήφον, ἢν μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας θέλεις κληθῇ νὰ δώσῃς.